

РЕШЕНИЕ

№ 453

гр. Варна, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 18 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Йоана Н. Вангелова

при участието на секретаря Антоанета Ив. Димитрова
като разгледа докладваното от Йоана Н. Вангелова Гражданско дело № 20233110105669 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Съдът е сезиран с обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ във вр. с чл. 45 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД

Ищецът „Д. ****“ ЕАД твърди, че между него и С. - *** е сключена доброволна автомобилна застраховка „Каско+“, клауза „Пълно Каско“ по отношение на притежавания от държавното предприятие лек автомобил, „Лада 4x4 Урбан“ с рег. № *****, обективизирана в застрахователна полица № 440218271000130/14.03.2018 г. със срок на валидност от 12.04.2018 г. до 11.04.2019 г.

Излага, че при ПТП, настъпило на 30.08.2018 г. в 11:30 часа, в с. *****, до дом **** са причинени щети на гореописания лек автомобил. Местопроизшествието било посетено от компетентните органи, за което бил съставен протокол за ПТП. Установено било, че причина за настъпилия пътен инцидент е допуснато нарушение на чл. 96 ЗДвП от ответника Д. И. Й., който, като водач на лек автомобил „Фолксваген Поло“ с рег. № *****, след паркиране на превозното средство не е взел мерки то да не се приведе в движение или да потегли само, вследствие на което е настъпил удар в задна дясна част на лекия автомобил „Лада 4x4 Урбан“. Ищецът поддържа, че към датата на настъпване на ПТП за управлявания от виновния водач автомобил не е била сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. На последния бил съставен АУАН.

На 31.08.2018 г. служител на ДГС-** подал уведомление за настъпилата щета, въз основа на което при ищцовото дружество била образувана преписка под № 44010311807131. На автомобила бил извършен първоначален оглед, при който били констатирани увреждания по следните детайли: предна дясна врата, калник преден десен, десен праг. Съгласно изричната уговорка в застрахователния договор на застрахования собственик било издадено възлагателно писмо за извършване на автосервизни услуги за възстановяване на увредения лек автомобил в автосервиз „Кооперация *****“. За извършения ремонт на 16.10.2018 г. застрахователят заплатил на автосервиза по банков път сумата от 1011.20 лева. По образуваната щета били извършени ликвидационни разноски, в размер на 15 лева.

Ищецът твърди, че на ответника са изпратени три регресни покани, две от които получени лично от него съответно на 26.11.2018 г. и на 15.04.2019 г., но плащане не било извършено.

Отправя искане до съда за осъждане на ответника да му заплати следните суми:

1) сумата от 1026.20 лева, включваща изплатено застрахователно обезщетение в размер на 1011.20 лева и ликвидационни разноски в размер на 15 лева, въз основа на сключен договор за имуществена застраховка „Каско“, застрахователна полица № 440218271000130/14.03.2018 г., със срок на валидност от 12.04.2018 г. до 11.04.2019 г., за нанесени щети на л.а. „Лада 4х4 Урбан“ с рег. № *****, увреден в резултат на застрахователно събитие – ПТП, причинено на 30.08.2018 г. в с. *****, до дом *****, по вина на ответника, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на постъпване на исковата молба в съда – 04.05.2023 г., до окончателното изплащане на задължението;

2) сумата от 312.37 лева, представляваща обезщетение за забавено плащане на горната сума, начислено за периода от 04.05.2020 г. до 04.05.2023 г.

Претендира присъждане на извършените по делото разноски.

В срока по чл. 131 ГПК, ответникът не е депозирал писмен отговор.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител, признава, че в течение на производството от страна на ответника е платена сума в размер на 700 лв. за погасяване на гореописаните задължения.

Ответникът се явява лично и признава изцяло дължимостта на претендираните суми за главница и лихви, като потвърждава, че е заплатил част от претендираните вземания.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и обсъди доводите на страните, достигна до следните фактически и правни изводи:

Правопораждащият фактически състав на суброгационното право на застрахователя по договор за имуществена застраховка включва следните юридически факти: 1) наличието на валидно облигационно правоотношение

по договор за имуществена застраховка между застрахователя и собственика на увредената вещ; 2) възникването на застрахователно събитие – покрит риск по застрахователния договор; 3) настъпили вреди, които да се намират в причинно-следствена връзка със застрахователното събитие; 4) изплащането на застрахователно обезщетение на застрахованото лице; 5) основание за ангажиране гражданската отговорност на причинителя на вредата.

С доклада по делото са приети за безспорни и ненуждаещи се от доказване в отношенията между страните следните обстоятелства: 1) наличието на валидно застрахователно правоотношение по договор за застраховка „Каско“ между „Д. ****“ ЕАД и собственика на лек автомобил „Лада 4x4 Урбан“ с рег. № *****, за процесния период; 2) възникването на застрахователно събитие – покрит риск по застрахователния договор /че на 30.08.2018г. е настъпило ПТП по описаният в исковата молба механизъм, възникнало по вина на ответника/; 3) че вследствие на същото са настъпили щети по лекия автомобил, застрахован при ищеца, на стойност 1011.20 лева; 4) че ищецът е извършил ликвидационни разноски в размер на 15 лв. по процесната щета; 5) изплащането на застрахователното обезщетение в полза на собственика на увредения лек автомобил; 6) получаването на регресната покана от ответника; 7) че в рамките на настоящото производство ответникът е заплатил сума в размер на 700 лв. за погасяване на претендираните вземания.

Следователно между страните не се спори относно възникването на всички изискуеми от закона материалноправни предпоставки за възникване на претендираното главно вземане. Безспорно е също и че ответникът е изпаднал в забава за изплащане на същото след получаването на регресната покана, поради което дължи обезщетение за забава в претендирания размер.

От претендираните суми следва да бъде приспадната сумата от 700 лева, заплатена от ответника в хода на производството. Съобразно правилото на чл. 76 ЗЗД следва да се приеме, че със същата е погасено изцяло вземането за мораторна лихва, както и част от главницата в размер на 387.63 лева.

В този смисъл предявеният главен иск следва да бъде уважен до сумата от 638.57 лева. За разликата над тази сума до пълния претендиран размер от 1026.20 лева искът следва да бъде отхвърлен. Предвид настъпилото в хода на процеса погасяване на акцесорното вземане за обезщетение за забава искът по чл. 86, ал. 1 ЗЗД следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

Доколкото основание за частичното отхвърляне на исковете е извършено след образуване на производството плащане от страна на ответника, в тежест на последния следва да бъдат възложени сторените от ищеца разноски за държавна такса в размер на 100 лева, както и за адвокатско възнаграждение в размер на 350 лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д. И. Й., ЕГН *****, от с. *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на „Д.- ***“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, **СУМАТА ОТ 638.57 лева /шестстотин тридесет и осем лева и петдесет и седем стотинки/**, представляваща изплатено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноси, въз основа на сключен договор за имуществена застраховка „Каско“, застрахователна полица № 440218271000130/14.03.2018 г., със срок на валидност от 12.04.2018 г. до 11.04.2019 г., за нанесени щети на л.а. „Лада 4x4 Урбан“ с рег. № *****, увреден в резултат на застрахователно събитие – ПТП, причинено на 30.08.2018 г. в с. *****, до дом *****, по вина на ответника, **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на постъпване на исковата молба в съда – 04.05.2023 г., до окончателното изплащане на задължението, **на основание чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ във вр. с чл. 45 ЗЗД, КАТО ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над сумата от 638.57 лева /шестстотин тридесет и осем лева и петдесет и седем стотинки/ до пълния претендиран размер на вземането от 1026.20 лева /хиляда двадесет и шест лева и двадесет стотинки/.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Д.- ***“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, **срещу** Д. И. Й., ЕГН *****, от с. *****, осъдителен иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от **312.37 лева /триста и дванадесет лева и тридесет и седем стинки/**, представляваща обезщетение за забавено плащане на горната сума, начислено за периода от 04.05.2020 г. до 04.05.2023 г

ОСЪЖДА Д. И. Й., ЕГН *****, от с. *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на „Д.- ***“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, **СУМАТА ОТ 450 /четиристотин и петдесет/ лева**, представляваща разноси в първоинстанционното производство, **на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.**

УКАЗВА на ответника Д. И. Й., ЕГН *****, че може да преведе сумите, присъдени в полза на ищеца „Д.- ***“ ЕАД, ЕИК *****, по банкова сметка с IBAN *****, открита в „Обединена българска банка“ АД.

Решението подлежи на обжалване пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му.

Съдия при Районен съд – Варна: _____